

Laura

Vaig pensar que estimava un home de bon cor,
però això va ser només el començament.
La teva cara real és ara davant meu.

Puc veure què vas fer amb mi,
em vas fer servir.

El meu cor passa del fred al foc.

Només t'estimo perquè ets tu a qui estimo.

T'odio profundament i t'estimo.

En aquesta part de la història, soc jo qui mor.
Aquesta relació està resultant exactament,
com me pensava que seria.

El dolor, la por, les llàgrimes, l'alegria...

Em tractes com la teva joguina.

Com pot haver-hi tant dolor en un lloc en crec
que hi ha tanta alegria?

Vull fugir.

Vull anar a un lloc nou,
un lloc on ningú em conegui,

i no conegui ningú.

Un lloc on pugui trobar pau i serenitat.

On pugui caminar pels carrers i ningú no sapiga els
meus secrets.

Per això trio estar sola.

Per poder deixar anar el dolor

perquè la meua solitud és la meua força.